

11 Отъ това познавамъ че Ты благоволявашъ на мене, понеже не торжествва на противъ ми непріятель мой.

12 Мене си събаче Ты подпрелъ въ неповредимостъта ми, и подтвърдилъ си ме предъ Тебе во вѣкъ.

13 Благословенъ Господь Богъ Израилевъ ѿ вѣкъ и во вѣкъ. Аминъ, и аминъ.

ПСЯЛОМЪ ма.

(Въ томъ псаломъ представявасе горящата скорбь, която пѣснопѣвецъ чвствва, че беше отдалеченъ ѿ домъта Кожій.)

За първия пѣвецъ, Масхилъ, за синовете Кореевы.

КАКВОТО желее елень потоцыте водны, така дъшата ми Те желее, Боже.

2 Жадна е дъшата ми за Бога, Бога живаго : кога ли ще дойдемъ, и ще са явимъ предъ лице Божіе?

3 Сълзыте мои быдоха храна ми дена и ноца, като ми говорятъ ката день : гдѣ (е) Богъ твой?

4 Това се сетихъ, и изліа дъшата моя вътре ми, че преминвахъ заедно съ множество (людско, и) отхождахъ съ него заедно дори до домъта Божій, во гласъ радостенъ и хваленъ, съ множество което торжествваше.

5 Защо ли си прескорена, дъше моя? защо ли се смущавашъ вътре ми? уповай на Бога : понеже іоще ще Го пѣснословимъ : лицето Мъ (е) спасеніе.

6 Боже мой, дъшата ми е прескорена вътре ми : за това ще Те помнимъ ѿ земля Іорданска, и Ермоніимска, ѿ гората Мисаръ.

7 Бездна повиква безднъ во гласъта наводо-